

skulde det egentlig være gaaet ham i De-
batten, hvis vi ikke havde eksisteret? Men
heldigvis eksisterer vi jo. Den højtærede
Finansminister har paa de vidunderligste
Maader fundet Modsigelser mellem f. Eks.,
hvad et Medlem sagde her i Salen, og hvor-
dan man stillede sig i Landstinget o. s. v.,
og den højtærede Finansminister har jo et
Smil, som passer til Behandlingen af den
Slags Spørgsmaal. Men hvad skal man saa
sige om den højtærede Finansminister selv?
Med en Række af Grunde, som her hver for
sig faldt med overordentlig stor Vægt, ud-
talte den højtærede Finansminister sig ved
Sagens første Behandling imod — man skulde
jo tro, at den højtærede Finansminister
egentlig ansaa det for at være ganske for-
rykt — at man skulde skride til
Beskatning af de private Vinbeholdninger.
Jeg beder ærede Medlemmer om at læse dette
Afsnit af Finansministerens Tale igennem.
Den blev holdt den 7de i forrige Maaned, og,
som sagt, det var virkelig meget vægtige
Argumenter. Det endte med, at Ministeren
sagde, at han vilde selvfølgelig ikke have,
at hans Toldvæsen paa den Maade skulde
trænge ind paa Folks Enemærker, og med
Hensyn til at ty til Politiet maatte Mini-
steren afvise en saadan Tanke, for det vilde
dog være fuldstændig umuligt. (*Finans-
ministeren* [*Brandes*]: Det staar der aldeles
ikke!) Der staar ganske umuligt. (Afbry-
delse af Finansministeren). Godt, jeg skal
saamænd ikke citere Ministeren fejl, saa
skal jeg læse det op: „Jeg maa sige, at jeg
vil gerne fri Toldvæsenet for at gøre det,
det maatte være Politiet, der skulde gøre
noget saadant, og det forekommer mig op-
rigtig talt umuligt. Vi har mange Nævn,
men et Vurderingsnævn for Vinbehold-
ninger hos private kan jeg ikke tænke mig“.
Paa den Maade endte Ministeren sin Argu-
mentation, som spænder over flere Spalter.
Naar man nu ser dette Forslag om Beskat-
ning af privates Vinbeholdninger, saa kan
jeg forstaa, om den højtærede Minister
siger: Ja, jeg er imod denne Beskatning,
jeg har argumenteret med Fynd imod den
i Dag for en Maaned siden, men jeg har
maattet finde mig i at tage imod dette, som
jeg er imod, fordi jeg ellers ikke faar mine
Forslag gennemført. Det er et forstaaeligt
Standpunkt. Men hvad gør den højtærede
Minister? Han argumenterer imod den, som
vedblivende holder paa, at denne Beskat-
ning af privates Vinbeholdninger ikke bør
finde Sted, og medens tidligere Politiets
Befatten sig med disse Sager var noget,
som Ministeren i Virkeligheden ansaa for
at være ganske umuligt, saa siger Ministeren

i Dag overfor det ærede Medlem for Køben-
havns 1ste Valgkreds (Wulff), at det er jo
blevet indført ved Loven af 1912, og det er
jo noget, der ikke betyder noget videre.
Hvis blot den højtærede Minister havde sagt
den 7de September: Det, som jeg i dette
Øjeblik siger, mine Herrer, disse vægtige
Grunde, jeg her anfører med den største
Alvor og Kraft, de betyder i Virkeligheden
ikke noget som helst — ja saa var det for-
staaelig Tale. Men man maa dog gaa ud
fra, at naar en Minister taler med den Alvor,
som Ministeren gjorde den 7de September,
og naar en Minister taler med den Alvor,
med hvilken Ministeren taler i Dag den 9de
Oktober, saa er det Alvor begge Gange.
Derfor synes jeg, den ærede Minister skulde
begynde med at finde Overensstemmelse
hos sig selv, før han giver sig af med at
ledé efter Uoverensstemmelser mellem to
forskellige Mennesker. Det, synes jeg, var en
naturligere Beskæftigelse for den højtærede
Minister. Begge Dele kan ikke være alvor-
lig Tale. En af dem er det, og saa ved man
altsaa fremtidig, med hvilke Tanker man
skal høre paa den højtærede Ministers Ar-
gumentation.

Saaledes som Lovforslagene nu er
blevet affattet, med Pletter, som er frem-
dragne i Dag fra forskellige Sider — jeg skal
bl. a. nævne denne Pension, der skal gives
til *nogle* af dem, der bliver arbejdsløse,
nemlig de fagorganiserede Arbejdere, der
muligvis bliver arbejdsløse ved Gennemfø-
relsen af Tobaksskatten —, med disse Pletter
vil Lovforslagene naturligvis blive vedtaget.
Nu er det jo ret faa, der protesterer derimod
fra Talerstolen og gennem Afstemningen,
men her knæsettes et Princip, som, hvis det
skulde være retfærdigt, vilde føre til Kon-
sekvenser, som ingen vilde paatage sig
Ansvaret for. „Rigsdagen“, sagde det
ærede Medlem for Københavns 2den Valg-
kreds (Ivar Berendsen), „har vist Evne til
at bøje sig for de overmægtige Kræfter“.
Ja, det er jo en Kompliment til Socialdemo-
kratiet, der har styret Ministeriet og styret
Venstre til at gaa med til de Bestemmelser,
der er Tale om i disse Lovforslag.

Finansministeren (*Brandes*): Jeg øn-
sker med Hensyn til Lovforslaget om en
midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden
til Staten at bemærke følgende: Jeg frem-
satte dette Lovforslag, efter at det var
blevet behandlet i Ministeriet, og efter at
det havde faaet Tilslutning fra alle det
siddende Ministeriums Medlemmer, altsaa
ogsaa fra frikonservativ Side gennem Mi-
nister Rottbøll, og det viste sig ogsaa ved